תפילין הלכה יג סמג עשין כנ עוש"ע או"ח סימן לח סעיף ג כח ב מיי פ"ה מהלי תפלה הלכה כ סתג עשין ים טוש"ע חדית סימן קו סעיף ב : במ ג מיי׳ פ"ה מהלכו׳ כדאמריכן בסוכה (דף לה.) מי שהיה מבד ואשה או קפן מקרין אותו עונה מזחה הלכה י פמג פשין כג פושים יו"ד אחריהן מה שהם אומרים דאין , סימן רצה סעיף ג: ל ד מייי פ"ה מהלכות השומע פמור מקריאתן כיון שהם פטורים: אית דגרסי בברכת ברכות הלכה א סמג עשין כו מוש"ם או"ה המזון פשיטא. ומשני כיון דכתיב סימן קפו סעיף א ב: לא ה מיי פייב מהלי בתת ה' לכם בערב בשר לחכול ע"ג סלכה ג סתג עשין כע סוש"ע חו"ה ולחם בבקר לשבוע כמ"ע שהומן גרמא הוא קמ"ל: בשרם בברכת המזון דאורייתא או דרבגן. פי' פיתן רעה סעיף כ: [ה מיי' פ"ה מה' ברכות הלכה א' טוש"ע שם]: לב ו מיי פ"א מהלכות הקונטרם דסלקא דעתך דלא מחייבי ברכות סלכה יה : מדחורייתא משום דכתיב על הארץ הטובה ונשים לא נטלו חלק בארץ

לג ז ה מיי פ"כ שם לג ז ה מיי פ"כ שם כל ה מי פשין כו מוש"ם הו"מ פשין כ: סימן קפו סעיף כ: לד מכלי מיי פ"ד מכלי ק"ם סלכה ת סת עבין ים מוש"ם או"ה סימן פח): לה (י) כ מוש"ם או"ה סי׳ סנ סעיף ג(ד):

ומה שנטלו בנות ללפחד חלק אביהם

נשלו . ותימה כהנים ולוים נמי תבעי

שהרי לא נטלו חלק בארן וא"כ לא

יוליאו אחרים ידי חובתן בברכת

המזון אלא י"ל דטעמא משום דכתיב

על בריתך שחתמת בבשרט ועל

לא לפניה ולא לאחריה.

אף ע"ג דכדבור

שומע כעונה [סוכה לח:]:

ר"ח פירש דהלכה כרב חסדא

תורתך שלמדתנו ונשים ליתנהו לא רב נסים גאון בברית ולא בתורה ואמריגן לקתן זיתים שכבשן (דף מפ.) מי שלא אמר ברית ותורה בסרפיהן וזו המשנה בתחלת פרק ב' דמסכת שקצין: ורב יהודה כי חזה שליף חד ממאניה למימר ברית ותורה לא הוו אלא אתי פיפרא. איתיה מדרבכן או דלמא כיון דלא שייך בהו לפירושה בטסכת תענית בפרק סדר תעניות האלו (דף כד) והייט הוי שפיר דאורייתאוהא דלקמן מיירי באנשים דשייכי בברית ותורה: יאמריירב יהורה חונהי לדעתי בי תריד הוו קא בעל קרי מהרהר בלבו ואינו מברך פרצי בריפתא אמר שמע מינה איכא שבעא פי' אפילו בהרהור כדמשמע בגמ' בעלמא יהב עיניה הוה ליה רכנן ג בריה והיינו טעמא דשרינא טפי בק"ם כהנא דרב נחניא שטעיה מברכות משום דק"ם דאורייתא מר דשכיה קמיה נעשייה דליפיק לשוקא וברכות דרבכן ואפי' למ"ד ק"ש דרבנן היינו היכא דהזכיר יניאת ששייה נפס לשוקא חוא כינופיא אטר לדע מאי דאר [א"ל] אכוספא מלרים אבל מתניתין שלא הזכיר יציאת מלרים שלא התירו לו לומר אמר שמע מינה איכא אמת ויליב והוי ק"ש דאורייתא ואמת כפנא אמר ליה לשמעיה שלוף לי מסאני שלף ויליב דרבנן שהרי הזכיר יליאת ליה חר ססאנא בעא לפישלף אידך אתא מלרים בק"ש ואין להקשות נתקן דלימה אמת ויניב ולה לימה ק"ם אלידע כו' ובפרק כל היד המרכת לכדוק דמסכת נדה (דף יג) אמרי׳ דהא עדיף דלימא ק"ש דאים ביה כמי מלכות שמים: יוציא בשפתיו. כיון דשרית ליה הרהור אע"פ שהוא רב שאני ראיםתא דסאריה עליה (קרי) [דקרי] עליה שמואל עליה דרב כדבור לענין לנחת ידי ק"ם כמו כן מקרי דבור לענין דמקרי עוסק בתורה ומדשרית ליה להרהר אע"כ ויתיב אשערי שהוא בעל קרי תחיר לו גם דבור: כדאשכהן בסיני. פירום בנות ישראל מסבילה נפגען בי דניתוי לחו דוי שפירי כוותי. אתה דמי לענין שילא מ"ת לאו כדבור דמי יומיו בבבא מציעא לענין שיהא בעל קרי אסור להרהר השוכר בפרק הפועלים (דף פד) אמר כדאשכחן בסיני דהיה שם דבור והיו ר' יודען אנא אשתיי לריכין לטבול ואט"פ שהיו שותקין משפירי ירושלים האי רבעי מיחזי ורב חסדא אמר לאו כדבור דמי . ריה דר' יוחנן נייתי כמא דכספא מבי סקלי כר: קריאת שמע ותפילין הויין להו טצות מדתרלי רב אדא ורבי אלעזר פשה שהוםן גרמא וכל למלתיה שמע מיניה כותיה קיימי מצות י נשים פסורות ולא ילא בקריאת שמע בהרהור: סצות עשה שלא ב ולא ילא נרמא נשים פסורות וכל מצות עשה שלא הומו נרמא אחד אנשים ב

פירשו בברייתא(קדום

עשה שהומן גרמא מוכה ולולב שופר

וציצית ואינו היא מצות עשה שלא הוכן

ומן המפלין . משום דסתם קטן אינו יודע לשמור גופו שלא יפיח בהן : ומייבין בספלה . דתפלה רחמי היא ומדרבטן היא וחקטה אף משה שלא הזמן גרמא ובגמרא פריך פשיטא: ברכת המזון.

בתפלה פשיטא כיון דכתיב ערב ובקר ולהרים אשיחה ואהמה כמלות עשה שהזמן גרמא הוי קמ"ל דרהמי נינהו . ורש"י לא גרים ליה שהרי תפלה דרבנן היא ומאי מ"ע לנשים ולחנוך קטנים: ובמוחה ובברכם המזון . מזוזה מנום שייכי ביה . ומ"ת יש ליישב דהא הלל דרבנן ונשים פטורות מהאי פעמא דמלות עשה שהזמן גרמא הוא

תורה אור בגמרא בעילה דאורייתא או דרבנן: "ומן התפלין וחייבין יבתפלה יובמווזה יובברכת המון: גבו ק"ש פשימא מצות עשה שהזמן גרמא הוא *וכל מצות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות מהו דתימא הואיל ואית בה מלכות שמים קמ"ל: ומן התפלין: °פשימא מהו דתימא הואיל ואתקש למזוזה קמ"ל: וחייבין בתפלה: דרחמי

נינהו (6) מהו דתימא הואיל וכתיב בה °ערבתהניסוסמיך ליה וכתבתם מה תלמוד תורה ובקר וצהרים כמצות עשה שהומן גרמא דמי יס נשים פטורות ואט"ג דאין הזמן קמ"ל: ובמווה: °פשימא מהו דתימא : הואיל ואתקש לתלמוד תורה קמשמע לן ובברכת המזון : °פשימא מהו דתימא הואיל וכתיב °בתת ה' לכם בערב בשר לאכל שמים לה נפו חיי בפמיה: קדום סיום ולדם בבקר לשבע כמצות עשה שהומן גרמא דמי קמ"ל: *אמר רב אדא בר אהבה ינשים חייבות בקדוש היום דבר תורה אמאי מצות עשה שהזמן גרמא הוא וכל מצות עשה שהזמן גרמא נשים פמורות אמר אביי מדרבנן א"ל רבא והא דבר תורה קאמר ועוד כל מצות עשה נחייבינהו מדרבנן אלא אמר פכי בינ המוון כו ימו יוי יווכים והשתא קא מבטיא ליה כיון דלא מנושמוסכרבא אמר קרא "זכור "ושמור כל שישנו מחול : נשים בכרכם המזון

בשמירה ישנו בזכירה והני נשי הואיל ואיתנהו בשמירה איתנהו בזכירה.א"ל רבינא לרבא °נשים הבברכת המזון דאורייתא או דרבגן למאי נפקא מינה לאפוקי רבים ידי מובתן אי אמרת (בשלמא) דאורייתא אתי דאורייתא ומפיק דאורייתא (אלא *אי) אמרת ק אוריים בדבר אוכל שאינו מרוייב בדבר אוכל שאינו פתרייב בדבר אינו מוציא את הרבים ידי קובתן מאי ת"ש *באמת אמרו *יבן מברך לאביו ועבד מברך לרבו ואשה מברכת לבעלה אבל אמרו חכמים תבא מארה לאדם שאשתו ובניו מברכין לו אי אמרת בשלמא דאורייתא אתי דאורייתא ומפיק דאורייתא אלא אי אמרת דרבנן אתי דרבנן ומפיק דאורייתא "ולמעמיך קמן בר חיובא הוא אלא הכא במאי עסקינן "כגון שאכל שיעורא דרבגן "דאתי דרבגן ומפיק דרבגן: דרש רב עוירא זפנין אמר לה משמיה דר' אמי וומנין אמר לה משמיה דר' אסי אמרו מלאכי השרת : (כס קד) מרובה בפרק בפי בכ"ק בפרק מרובה (קד פנ:) לפני הקב"ה רבש"ע כתוב בתורתך לא ישא פנים ולא יקח שחד והלא אתה נושא

שבתבתי להם בתורה "ואכלת ושבעת הנריסלא אנרכוסו רכנן: ועל סמוון מכרך וברכת את ה' אלהיך והם מדקדקים [על] עצמם *עד כזית ועד 'כביצה : מתני בעל קרי מהרהר בָלבו ואינו מברך לְא לפניהולא לאחריה ועל המוון מברך לאחריו ואינו מברך לפניו רבי יהודה אומר "מברך לפניהם ולאחריהם: גב" אמר רבינא "זאת אומרת

פנים לישראל דכתיב "ישא ה' פניו אליך מזיני

אמר להם וכי לא אשא פנים לישראל

הרהור כדבור דמי דאי סלקא דעתך לאו כדבור דמי למה מהרהר אלא מאי הרהור יז אכדבור דמי יוציא בשפתיו *כדאשכהן בסיני

נשים חייבין פן ורב חסדא אמר *ברהור לאו כדבור דמי דאי סלקא דעתך הרהור הרוות משות מורב חסדא אמר ברהור לאו כדבור המי דאי כדבור דמי יוציא בשפתיו אלא מאי הרהור לאו כדבור דמי למה מהרהר אמר רבי אלעזר כדי שלא יהו כל העולם עוסקין בו והוא יושב ובמל ונגרוס בפרקא אחרינא (כ) אמר רב אדא בר אהבה בדבר שהצבור עוסקין בו

קרושין דף כם . [וש"ג]

בניכם ולא בנותיכם אף מזוזה נשים פטורות קמ"ל דנשים חייבות דכתיב למטן ירבו ימיכם גברי בשו חיי נשי מ"ם שהומן נרמה הוה . זכור חם יום השבת לקדשו (שמות כ) זכרהו [שכושת דף על היין: בשמירה. דלח תעשה 000 מלחכה (שם): וסני נשי איתנהו הגהות בשמירה. דתכן (קדושין דף כפי) כל הב'ה מנות לא מעשה בין שהזמן גרמא (ה) נמ' דרחשי ניכהו (מהו דתימא וכו׳ בין שאין הזמן גרמא נשים חייבות דהשוה הכתוב אשה לאיש לכל עונשים קמ"ל) הח"ם ונ"ב ברוב הספרים לה דאורייםא. דכתיב ואכלת ושבעת נרסי ליה: (דברים ח) והוה ליה מלות עשה שאין (ב) שם וערוג נפרק' אחרינ'. הומן גרמה: או דרבנן. דכתיב כיב פיז בהל דרך ארן כדלקמן כדף כיב: של הארץ הטובה אשר נתן לך (שם)

בכו" מסו דסימת נקיש מפלין למזוזם. דכתיב וקשרתם וכתבתם

מה מזוה נשים חייבות אף תפילין

נשים חייבות קמשמע לן: הכי

ברסיכן תפלה דרחמי נינהו.ולא גרם

פשיטא דהא לאו דאורייהא היא:

נקים מוווה לפלמוד מורה . דכתיב

(דברים יה) ולמדתם אותם את בניכם

גרמא רחמנא פטרינהו דכחיב את

והארץ לא נתנה לנקבות להתחלק

ואי משום בנות ללפחד חלק אביהם

הם דנטלו שהיה מיולאי מלרים:

בן . קמן: מכרך . ברכת המזון

לאביו אם אין אביו יודע לברך:

בשיעור כי האי לא מחייב אלא

מדרבכן והלכך אתי קטן דרבגן

דמכן (לקתן דף מה.) עד כמה מזמנין

כ"מ אומר עד כזית כ' יהודה אומר

כראמריכן לקמן בפרקין (דף כה:):

כים דף כע. [עיי מוסי שישורם דרבנן. כגון כזית לר"ת לשיל שו. דים יכודה] וכבילה לרבי יהודה דמדאורייתא ואכלת ושבעת וברכת כתיב אבל -000

בליון הערם ומפיק גדול: עד כזים עד כבילה. נמ' ומן כחפלין עד כזית לר"מ עד כבילה לר' יהודה פשיטה . עיין תוס' עירוני צו ע"כ ד"ס ס"ד: שם שד כבילה: בותני בפל קרי . מחקנת עורא ואילך שחקן שבילה Drim31 פשיטה . עיין יומה דף ייה ע"ב והם : לא הוה פשיט דלא נימא

לבעלי קריין לעסוק בחורה כדאמרי' מברכר. ק"ם בלבו כשמגיע זמן המקרא: ואינו מכרך . אפילו יתה. ולע"ק בהרהור: לפ לפנים ולפ לפחרים. שם וכנהמי לקתן בסתו א"ל רבינא לרבא נשים בבהמ"ז דאורייסא ה: דרכק . ולים שם נשים בבהמ"ז דאורייתא תשונת תשנ" משוכת משכ מ"א סימן קס"ע: שב ולפעמיך קני ע' בר"ן מגיו פ"ב (וכדף הספר רס"ב: בשם הרמב" ולע"ג . אה"

כיון דברכות לאו מדאורייתא מחייב לאחריו. דחיובא דאורייתא הוא: ופינו מברך לפניו . דלאו דאורייתא הוא : רכי יהודה אומר וכו׳ . בגמ׳ מפרש לה: גבו כדבור דמי . וכל אדם נמי יולא ידי חובתו בהרהור: למה מהרהר. מה מועיל: כדמשכתן בסיני. שהפרישן מחשה דכתיב אל תגשו אל אשה (שמות ים) ועל פרישה זו המך עזרא לתקן טבילה לבעלי קריין קודם שיעסקו בתורה דכתיב (דברים ד) והודעתם לבניך וסמיך ליה יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב במלחמות בי

כחן: שם

ומפיק דרכנן